

Епископ Атанасије богослужио у Дубочици

Молитвени спомен Преноса моштију Светог оца Николаја Мирликијског Чудотворца, 22. маја 2019. године, свечано је прослављен у Светониколајевској обитељи у Дубочици код Пљеваља. Предстојатељ Божанске Литургије био је Његово Преосвештенство Епископ милешевски г. Атанасије.

Саслуживали су настојатељ Светотројичко-пљеваљског манастира протосинђел Владислав, настојатељ Светоархангелског манастира у Ђурђевића Тари јеромонах Зосима и протођакон Никола Перковић. За певницом је одговарало свештенство архијерејског намесништва пљеваљског. Верни народ Пљеваља и околине сабрао се око свог духовног пастира на саборно прослављање Бога и Његовог великог угодника, Светог Николаја.

После заамвоне молитве уприличена је свечана литија око светог храма након које је Епископ освештао славско жито и славски колач које је припремио домаћин овогодишње храмовне славе г. Вукоман Марић са својом породицом.

Поучавајући сабране владика је рекао да је догађај преноса моштију Светог Николаја вредан помена зато што нас то подсећа да у целој историји и свим временима, увек дувају ветрови и олује, и догађају се земљотреси:

-То су услови у којима ми живимо, у којима треба да остваримо свој живот, других услова и нема. Ми ћемо успети ако испунимо духовну команду Светог апостола Павла: Стојте у вери, мушки се држите, снажите се. Иако имамо кроз веру увек испружену руку ка Господу, овај данашњи празник нас позива да обнављамо све што је добро у нама, што је вредно и памћења и држања у нашој историји, у нашем народу. Ово је време када треба да се обнављамо, треба се непрестано обнављати. Ови млади који још расту, они треба да се уче да узрастају и да се увежбавају у свим врлинама, свим корисним знањима, нарочито у познању Истине, познању Бога, а ми стари треба да обнављамо у себи сву снагу, све до последњег тренутка живота јер ће нам увек добро знање и врлина требати.

-Нарочито треба да обнављамо свето крштење. Нажалост, ја чујем да на овим нашим брдима још има неких који нису крштени, то је тужно. Подсећајте и позивајте све ако их има да нису крштени да се крсте. Није срамота крстити се и три дана пред крај живота. Било би боље да се крстимо на време и да у крштењу узрастамо, јер тако се боље снабдевамо благодаћу Божијом. Али ако је неко заборавио, или био лењ или поколебан, био неодлучан из неких разлога, без обзира колико година има сада, макар имао и деведесет девет, нека се сада крсти јер је крштење врата у живот вечни. Крштењем примамо божанске силе, благодат Божију. Крштењем постајемо грађани Царства Небеског. Крштење није неки споредни догађај, то је најважнији чин у личном животу био ког човека, у име Оца, и Сина, и Светога Духа, а после крштења је причешће Телом и Крвљу Господа нашега Исуса Христа, и између тога живљење по Јеванђељу, у врлинама, у истини, у љубави, доброты, човечности, то треба обнављати у себи, беседио је владика Атанасије

Саборовање је настављено и за трпезом љубави коју је гостољубиви домаћин припремио за све који се сабраше у славу Божију и част Светог Николаја.